

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177

PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L. 800
Letna naročnina L. 1.500
Letna inozemstvo L. 2.500
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XIII. - Štev. 32 (652)

Gorica - četrtek 10. avgusta 1961 - Trst

Posamezna številka L 30

Da ali ne za narodnostno štetje

Popis prebivalstva je nekaj že zelo starega. Ze 1. kroniška knjiga pripoveduje, da je kralj David ukazal svojemu poveljniku Joabu, naj izvede štetje Izraelcev. Iz poznejših časov je najbolj znano tisto štetje, ki ga je namestnik cesarja Avgusta Kvirin izvedel v Siriji in Palestini in ki o njem piše sv. Luka v svojem evangeliju. Saj sta se takrat šla popisat tudi Jožef in Marija ter se je tako zgodilo, da je bil Jezus rojen v Betlehemu v hlevčku.

Taki popisi ali štetje prebivalstva so pa postali nekaj običajnega v današnjih časih, ko se vse popisuje in se delajo vsakovrstne statistike. UNESCO, ustanova, ki deluje v okviru Združenih narodov, je pa zaukazala, naj se ljudsko štetje vrši po vsem svetu vsakih deset let. Države, ki so članice ZN, so to obveznost sprejele in jo letos vršijo. Zato slišimo o ljudskem štetju v vseh civiliziranih državah. V sosedni Jugoslaviji so to že izvršili, v Italiji je pa na programu za prihodno jesen. Samo na sebi je štetje prebivalstva nekaj normalnega in se vrši po že določenih predpisih, ki ne delajo težav. Pri nas pa je nastala majhna težava, ker so nekateri sprožili misel, naj bi se istočasno s popisom prebivalstva izvršilo tudi narodnostno štetje. To se pravi, naj se ob popisu ugotovi tudi število slovensko govorečih ljudi.

NARODNOSTNI POPISI

Tudi taki narodnostni popisi niso nič novega. Imeli smo jih že lepo število posebej v nekdanji Avstriji. Toda ti popisi so ostali posebej nam Slovincem v slabem spominu, kajti pri njih so se go-dile vsakovrstne potvorbe. Državni aparat, ki je vodil in kontroliral štetje, je bil namreč v rokah Nemcev, ki so podatke štetja vedno prikrojili sebi v prid ali pa so celo pri štetju samem delali hud pritisk na prebivalce, da so se izjavili za kako drugo narodnost in ne za slovensko. Najznačilnejše primere takega ustrahovanja in prikrojevanja podatkov imamo s Koroškega. Pa tudi v Trstu in Gorici ni bilo vedno vse pošteno. Zaradi takih slabih izkušenj se Slovenci narodnostnega štetja, ki ga vodi le državni aparat večinskega naroda, bojimo in mu ne zapamemo. V sled tega ni nič čudnega, če so ob misli na narodnostno štetje takoj se ob misli na narodnostno štetje takoj se pojavili nasprotni glasovi. Polemiko je začel Gazzettino z vrsto člankov, v katerih so obravnavali dejstvo narodnostnega štetja razni ital. možje. Povečini so zavzeli pozitivno stališče in se izrekli za to, naj se narodnostno štetje izvede, čeprav s kakimi posebnimi pogoji. Tako štetje da je potrebno tudi zaradi izvrševanja londonskega sporazuma.

Približno enako stališče kakor Gazzettino je zavzela tudi revija Trieste.

SLOVENCIS IN NARODNOSTNO ŠTETJE

Nasproti tem italijanskim izjavam je pa nastopil Primorski dnevnik. V vrsti člankov zlasti izpod peresa dr. L. Cermelja in dr. Budala je odklonil narodnostno štetje Slovincem v Italiji. Ta teza Primorskega dnevnika je postala uradna teza vseh naših levčarjev. To se je pokazalo na sestanku levčarskih slovenskih županov v Trstu v nedeljo 30. Julija. Na tem sestanku, ki ni bil sestanek slovenskih županov, temveč le sestanek levčarskih slovenskih županov, so med drugim izglasovali resolucijo, da »v sedanjih pogojih odklanjajo popis po narodnosti ali jezikovni pripadnosti.« Isto mnenje z levčarji glede narodnostnega štetja delijo tudi Gospodarstvo in Novi list.

Med slovenskimi revijami in časopisi je zavzela stališče do narodnostnega štetja tudi Mladika v 6. številki v članku Brez strahu pred ljudskim štetjem. Njeno stališče je pa ravno nasprotno stališču naših levčarjev; Mladika se odločno zavzema za to, naj se narodnostno štetje izvede.

ZAKAJ NOČEJO NARODNOSTNEGA ŠTETJA

Ce pogledamo sedaj, zakaj levčarji nočejo narodnostnega štetja, vidimo, da imajo pravzaprav dva argumenta, ki so ju levčarski župani v svoji resoluciji tako formulirali: »Zbor izvoljenih predstavnikov ugotavlja: da so še žive posledice fašističnega raznarodovanja in da še obstajajo diskriminacije do slovenske manjšine.

Zato zbor... v sedanjih pogojih odklanja popis po narodnosti ali jezikovni pripadnosti.«

Resolucija se v svojem argumentiranju drži tega, kar so napisali dr. Berce v Gospodarstvu in drugi v Pr. dnevniku. Odklanjajo popis po narodnosti, češ da je še preveč živ strah iz časov fašizma in da bi zato ljudje ne odgovarjali po resnici na zastavljeno jim vprašanje o narodnosti. Niso pa proti štetju kot takemu.

NASE MNENJE

Popis prebivalstva po narodnosti ima svoje dobre in slabe strani. Dobre so

Nov korak v vesolje

Spet je po svetu švignila vest: kozmonavt leti okoli zemlje...! In spet je človeška fantazija zaorala široke brazde v neznanu širino vesolja in za trenutek potisnila in stran berlinsko krizo, diplomatska potovanja in vsakdanje skrbi ter — mir avgustovih počitnic.

Vesoljski poleti — mit dvajsetega stoletja — se vedno bolj približujejo realnosti. Prav sedanj polet sovjetske vesoljske ladje Vostok II. je tem odprl še večje praktične izgleda.

Sovjeti so izstrelili svojo drugo vesoljsko ladjo s človekom v nedeljo zjutraj z domnevnega »kozmodroma« Bajnokur ob Aralskem jezeru v srednjevzhodni Aziji. Vesoljski potnik je tokrat 26-letni major German Stepanovič Titov, sin učiteljske družine, poročen. Ladja »Vostok II.«, ki je poletela na krožno pot okoli zemlje, je podobna prvi vesoljski ladji »Vostok I.« majorja Gagarina. Tehta približno pet ton in je poletela višino do več kot 200 km od zemlje. Na krožni poti je ostala dobrih 25 ur in je naredila 17 revolucij (obratov) okrog našega planeta. Če pomislimo, da je Gagarin naredil le eno krožno pot in bil v vesolju malo več kot eno uro, moramo priznati, da predstavlja polet Titova naravnost gigantski napredek in preizkusni kamen za bodoče polete na nebesna telesa. Major Titov je obletel med svojim poletom skoraj vsa področja na zemlji. Preletel je vlemesta kot Moskvo, Berlin, New York, Wellington, Adis Abebo, Rio de Janeiro in sproti pošiljal pozdravne poslanice narodom, nad katerimi je letel. Bil je ves čas v radiotelefonski in televizijski zvezi z zemljo, od koder je tudi sprejemal voščila.

Major Titov je sam vodil ladjo. To je bistvena novost v primeru z Gagarinovim poletom. Med vožnjo je tudi trikrat jedel in spal celih osem ur. Med tem časom so ladjo vodili avtomatsko z zemlje. Na svoji krožni poti je preletel skupno nad 700.000 km, torej razdaljo do lune in nazaj. Pristal je živ in zdrav v ponedeljek ob 8^h zjutraj. Potankosti pristanka niso znane. Znano je le, da je pristal v bližini Saratova, kakor njegov predhodnik Gagarin.

Dopisnik agencije Tass, ki je

v tem, da se samo na ta način more zvedeti za število neke narodne manjšine. To je pa važno za manjšino samo in tudi za večino. Svoj pomen ima za manjšino, ker v štetju je moč. Če vemo, koliko nas je, bomo bolje znali voditi svojo narodnostno politiko. Za večino pa ima narodnostno štetje svojo važnost, ker na ta način zve vlada in zvedo vsi odgovorni činitelji, kakšno stvarno podlago ima neka narodna manjšina.

Ima pa tako štetje tudi svoje slabe strani. Predvsem ne pozabimo, da je narodna zavest nekaj intimnega, osebnostnega, česar nihče ne mara obešati na veliki zvon in razlagati pred drugimi, zlasti ne pred državnimi oblastmi. Ta psihološka težava postane še večja, če niso dani potrebni pogoji, da se izvede štetje korektno in pošteno. Prav zato se tako rado zgodi, da so podatki narodnostnega štetja silno varljivi in večkrat krivični za manjšino.

Vendar pa imajo ugovori slovenskih levčarjev zoper narodnostno štetje zelo šibko podlago. Strah iz časov fašizma je preživeta stvar. V tem ima prav Mladika in čudimo se, da navajajo strah iz časov fašizma kot razlog zoper narodnostno štetje ravno tisti, ki trdijo o sebi, da so prvo-
(Nadaljevanje na 3. strani)

Praznik Marijinega zmagoslavja

Sredi meseca avgusta praznujemo z vsem sijajem veliki Marijin praznik, ki ga mi Slovenci nazivamo Vnebovzetje, Velika Gospojica, Veliki Smaren ali tudi Velika maša. Ta dan je poleg Božiča in Velike noči eden izmed največjih praznikov krščanstva, gotovo pa največji marijanski praznik. Ker ima nekoliko starejšo tradicijo, kot ostali marijanski prazniki, je bil že od nekdaj pri krščanskih vernikih silno priljubljen. Vnebovzetje je namreč godovni dan Marijinega zmagoslavja, poveljanja in Njenega svetega veličanstva. Marija je bila vzeta v nebo kot mati božjega Sina s telesom, da bi ga ne oskrnila trohloba, obdana od veličastnega sprevoda angelskih zborov in svetnikov ter sprejeta za vedno v sam vrh nebes, kjer je pri sv. Trojici naša najboljša in največja priprošnjica v naših nadlogah.

Vnebovzeta v kitajskem narodnem oblačilu

Nič čudnega torej, če so praznik Vnebovzetja smatrali že od nekdaj za dan posebnih Marijinih milosti in naklonjenosti in to ne samo množice preprostih vernikov, temveč tudi učeni cerkveni očetje in pobožni pisci vseh vekov in vseh narodnosti.
B. Pistivšek

Diplomati na delu

Brez poletnih počitnic. Letos imajo državniki in drugi visoki voditelji res smolo s počitnicami. Medtem ko milijoni delavcev in uslužbencev zapuščajo za nekaj dni ali tednov svoja delovna mesta ter se podajajo na dopust, si visoki državniki tako Vzhoda kot Zahoda noč in dan belijo glave z usodo tega našega ubogega planeta, ki že šestnajsto leto niha med mirom in vojno. V tem času pa se je vloga naše zemlje tako temeljito spremenila, da se je treba vprašati, še koliko časa bo središče človeškega zanimanja. Kajti človek-zemljan že sili v vesolje proti drugim svetovom in planetom. Zemlja mu je že postala majhna in, če bi mogel, bi jo že danes prepustil njeni usodi ter se preselil na druge svetove v vesolju. Tudi mogočne svetovne velesile se ukvarjajo s temi problemi in že kujejo načrte, kdo bo dlje prodril v vesolje in od tam vladal našo zemljo. Morda bi bilo res dobro, da se ne bi velesile več suvale na tej naši zemlji, ampak daleč od nas v brezmejnem vesoljskem prostoru.

Toda na žalost so to danes še vedno samo modrovanja in pobožne želje, ki ne morejo spremeniti tragične stvarnosti, v kateri se človeštvo nahaja. Zastonj je, da si prikriavamo oči. Tekma med velesilami, ki krojijo našo usodo, se je samo razširila v vesolje, toda boj za duše se na svetu kljub temu v nezmanjšani meri nadaljuje in tekmovalstvo za osvojitve vesoljstva je samo nek podaljšek ali nadaljevanje neizprosne igre

med Vzhodom in Zahodom za politično premoč v tem našem svetu.

FANFANI V MOSKVI

Za primer vzemimo Berlin. Kljub temu, da Sovjetska zveza že aktivno posega v vseмирje, saj je prav te dni poslala svojega drugega astronava, ki je bival v vesolju celih 25 ur, jo Berlin še vedno vznemirja. Ze polni dve leti vihti Damoklejev meč nad njim in stalno izjavlja, da ogroža varnost socialističnega tabora. In vendar ni v zahodnem Berlinu več kot nekaj tisoč zavezniških vojakov. Sovjetski prvak Hruščev pa je vso zadevo tako napel, da grozi sedaj s podpisom ločene mirovne pogodbe z Vzhodno komunistično Nemčijo, po kateri bi berlinsko področje padlo pod vrhovnost nemških komunistov. Zahodnim zasedbenim silam bi ne preostalo drugega kot ali priznati Vzhodno Nemčijo in s tem dokončno razdelitev Nemčije ali pa braniti svojo prisotnost z vsemi sredstvi in rizikirati tudi oborožen spopad z vsemi nevarnimi posledicami. Berlinska kriza je torej sama na sebi zelo resna, tako da se je sam Hruščev boji in se stalno obotavlja prvi sprožiti plaz, o katerem se ne ve, kje bi se ustavil. Zato kjer le more rad potipa na žilo Zahoda, da vidi kako je z njegovo odpornostjo. V to njegovo taktiko prav gotovo spada vabilo za obisk italijanskemu ministrskemu predsedniku Fanfaniju, ki je trajal od 1. do 5. avgusta. Fanfani je po posvetovanju z ostalimi strankami vladne kon-

(Nadaljevanje na 3. strani)

KRŠČANSKI NAUK

Sveti Duh je Bog kakor Oče in Sin

Ko je Jezus pred svojim trpljenjem jemal slovo od svojih apostolov, jim je govoril: »Jaz bom prosil Očeta in vam bo dal drugega Tolažnika, da ostane pri vas vekomaj — Duha resnice. Tolažnik Sveti Duh pa, ki ga bo poslal Oče v mojem imenu, vas bo učil vsega in spomnil vsega, kar sem vam povedal.« (Jan 14, 16-26).

Sv. Duh, ki je ob Binkoštih bil poslan Jezusovi Cerkvi, je pravi Bog, istega bistva in iste narave, kakor Bog Oče in Bog Sin. Zato ga moramo na enak način moliti in povelečevati kakor Očeta in Sina. (Cerkvena molitev se glasi: *Slavimo Očeta in Sina s Svetim Duhom, hvalimo in povišujemo ga vekomaj*).

Sveti Duh izhaja od vekomaj od Očeta in Sina; on je tretja božja oseba. Oče in Sin se ljubita z neskončno ljubeznijo, Sv. Duh je živi plamen te večne ljubezni med Očetom in Sinom.

Oče je na prošnjo svojega Sina poslal Sv. Duha, da nas On z Očetom in Sinom poveže in v nas vžge plamen božje ljubezni.

V veri med sv. mašo molimo: *Verujem v Svetega Duha, ki oživlja, ki ga z Očetom in Sinom molimo in slavimo, ki je govoril po prerokih*.

In sv. Cerkev uči nas vernike moliti: *Pridi, Sveti Duh, napolni srca svojih vernih, in vžgi v njih ogenj svoje ljubezni!*

Iz življenja Cerkve

Dva nova kardinala sta umrla

V četrtek 3. avgusta se je smrt ponovno pojavila v svetem kolegiju, komaj tri dni po smrti kardinala Tardinija. Tokrat si je izbrala za žrtev kardinala Nicola Canali, ki je že teden dni visel med življenjem in smrtjo. Sv. oče je odložil svoj odhod v Castelgandolfo in, ko so mu sporočili vest, da je kardinal Canali umrl, se je podal v svojo kapelo in tam dolgo molil.

Kardinal Nicola Canali se je rodil 6. junija 1874 v Rieti v družini markiza Canali Filipa in grofice Leonete Vicentini. Teološke študije je dovršil v zavodu »Capranica« v Rimu in bil 31. marca 1909 posvečen v duhovnika. Kot novomašnik je ostal v Rimu in kmalu stopil v službo v državnem tajništvu. Tu je ostal dolgo let in bil v veliko pomoč državnemu tajniku Merry Del Valu. Dne 16. decembra 1935 ga je papež Pij XI. imenoval za kardinala. Silno veliko je pripomogel k proglasitvi med svetnike »svojega« papeža Pija X. in delal je tudi na to, da bi bil prištet med blažene kardinal Merry Del Val.

Kardinal Canali je imel tudi izredno čast, da je raz balkona vatikanske bazili-

ke naznanil svetu izvolitev sedanjega papeža Janeza XXIII.

Umrli je belgijski primas kardinal Van Roey

V nedeljo 6. avgusta zjutraj je pa v Bruslju preminil belgijski primas in edini belgijski kardinal Van Roey. Z njegovo smrtjo se je sveti kolegij znižal na 81 članov. Kralja Baldovina, ki se nahaja s kraljico Fabiolo na odhodu v Spaniji, so takoj obvestili o kardinalovi smrti. Pogreb bo v četrtek. Pokopali ga bodo v kriпти katedrale v Bruslju.

Jožef Ernest Van Roey je bil rojen v bogati družini v Vorselaerju leta 1874. Leta 1897 je bil posvečen v duhovnika, nato je v Rimu leta 1913 promoviral za doktorja teologije. Vrnil se je v domovino in začel poučevati na univerzi v Louvenu. Kardinal Mercier ga je imenoval za generalnega vikarja. Odlikoval se je po izrednih zmožnostih. Leta 1926 ga je sv. oče imenoval za nadškofa v Malinesu in leto pozneje je prejel od papeža Pija XI. kardinalski klobuk. Njegova avtoriteta v Belgiji je bila zelo velika. Njegova smrt je globoko odjeknila med vernim belgijskim ljudstvom.

Zlatomašniško slavlje na Sv. gori

Sv. zlata maša preč. msgr. Filipiča, župnika v Batujah, se je vršila z vsem sijajem. Na Skalnico se je tisti dan, 6. avgusta, povzpelo ogromno vernikov iz bližnje in daljne okolice. Ob navzočnosti prevzvišenega g. škofa s Krka, dr. Josipa Srebrniča, njegovega novomašniškega govornika, velike množice ljudstva in duhovnikov, znancev in prijateljev se je vršil zlatomašniški vhod iz samostana v baziliko, ki je bila kaj hitro polna. Med tem pa so bile spovednice že prej oblegane in sv. obhajil se je razdelilo visoko preko tisoča. Zlatomašnika so v cerkvi pred svetiščem pozdravile z lepimi nagovori v verzih deklice iz Grgarja in njegovega rojstnega kraja, Ravnice; predstojnik redovne hiše in svetišča č. p. Konstantin mu je izrekel zahvalo, da si je izbral svetogorsko Marijino svetišče za to slovesnost. Združena pevska zbor iz obeh omenjenih vasi sta blaglasno izvajala vse petje pri sprejemu in med slovesno sv. mašo. Castiti jubilar je že star, a je z mladeniškim glasom prepeval mašne speve. — Med pridigo je orisal svojo življenjsko pot iz Ravnice do oltarja, povabil je vse svoje pokojne soolce, katerih sorodniki so bili tudi med gosti pri zlati maši, naj se mu pridružijo pri povzdigovanju iz nebes pri oltarju naše skupne Matere. — Podelil je navzočim tudi blagoslov sv. očeta.

Pri skupnem kosilu so bile slavljenice izražene čestitke g. škofa in drugih navzočih, pred vsemi pa mu je preč. g. p. provincial iz Ljubljane prebral in izročil v lepem okviru diplomo in zahvalo vrhovnega generala frančiškanskega reda iz Rima za vso slavljenčovo skrb in pomoč, ki jo je izkazoval romarski cerkvi na Sv. gori tedaj, ko je bil župnik in Grgarju in je bila bazilika do tal porušena.

Dan je bil izredno vroč in so imeli ro-

marji res božjo pot z velikimi žrtvami v svetogorsko reber.

Gospodu zlatomašniku čestitamo tudi mi in mu kličemo: Se na mnoga leta po nova zasluženja!

Še en jubilej

Dne 15. avgusta, na Veliki Smaren, obhaja profesor pater Jožef Zupančič I.S.S., evharistinec, doma iz Loke pri Zidanem mostu (mariborska škofija), svoj zlati jubilej redovnih obljub. Jubilar biva sedaj v samostanu evharistincev v Meranu na Južnem Tirolskem in bo tam slavil svoj jubilej.

G. jubilaru prirska voščila.

Duhovne vaje

Nas domači mesečni namen za avgust je: »Da bi čimveč naših fantov in deklet letos opravilo duhovne vaje.« Meseč avgust je namreč navadno mesec duhovnih vaj za našo mladino. Tudi letos je tako. Imeli bomo duhovne vaje za fante v Sirotišču od 16. avgusta zvečer do sobote 19. avgusta zjutraj. Vodil jih bo g. Ciril Demšar C.M., ki je pri nas že znan.

Za dekleta bodo duhovne vaje naslednji teden, in sicer od srede 23. avgusta zvečer do nedelje 27. avgusta zjutraj. Vodil jih bo g. Jože Jurak. Te duhovne vaje se bodo vršile v uršulinskem samostanu v Gorici.

Za vpis in informacije se obrnite na stolnega vikarja K. Humarja v Gorici, Corte S. Ilario 7, II.

O važnosti duhovnih vaj za pravo versko in duhovno življenje je bilo že veliko napisanega. Dovolj je, da pomislimo, da so že 400 let duhovne vaje najvažnejše sredstvo za vzgojo tistih, ki se žele

Prva okrožnica msgr. A. Kjudra

Novoimenovani apostolski administrator monsinjor Albin Kjuder se je svojim vernikom v prvi okrožnici takole predstavil:

Presvetli gospod apostolski administrator dr. Mihael Toroš me je pred kratkim, ko je bil v Rimu, predlagal za novega administratorja slovenskega dela tržaško-kopske administrature. Sveta stolica je njegov predlog sprejela. Dne 17. julija sem prejel od državnega tajnika Njegove Svetosti, kardinala Dominika Tardinija odlok šte. 7228/61 z dne 12. julija 1961, v katerem mi sporoča, da me je sveti oče Janez XXIII. dne 28. junija 1961 imenoval za apostolskega administratorja slovenskega dela tržaško-kopske in reške škofije in da imam na tem ozemlju vse pravice rezidencialnega škofa, izvzemši tiste, ki jih more vršiti samo posvečeni škof. Odlok dalje določa, da stopim v kanonično posest imenovanih administratur, brž ko pokažem ta odlok dosedanji ma apostolskima upraviteljema, presvetle mu dr. Mihaelu Torošu in prevzvišenemu Antonu Vovku, ljubljanskemu škofu. Pušča mi na voljo, da kot apostolski administrator lahko še dalje vršim službo tomajškega župnika, ali pa se preselim v Koper, ki je važnejši in bolj primeren kraj.

Odlok Svete stolice me je osupnil. Nalaga mi nepričakovane in težavne dolžnosti. Pred menoj stoji veliko vprašanj, ki jih moram za uspešno upravljanje tega ozemlja čimprej rešiti.

V petek dne 21. julija 1961 sem v Novi Gorici presvetle mu dr. Mihaelu Torošu, dosedanjemu administratorju tržaško-kopske administrature, predložil svoje gornje imenovanje. Ta me je pri izročitvi prosil, naj v prvi okrožnici duhovnike in vernike tega ozemlja v njegovem imenu pozdravim, in nam je vsem želel veliko božjega blagoslova. Prav tako sem predložil svoje imenovanje prevzvišenemu Antonu Vovku, ljubljanskemu škofu, in v petek, dne 28. julija 1961 je bil narejen predajno-prevzemni zapisnik za slovenski del reške škofije, pri čemer mi je bil izročten tudi arhiv.

Obema dosedanji ma upraviteljema se v Gospodu zahvaljujem: presvetle mu dr. Mihaelu Torošu za veliko zaupanje, saj mi je že, ko je prevzel tržaško-kopsko administraturo, izročil skoraj vso njeno upravo v roke, ne da bi moje poslovanje sploh kdaj nadziral; ljubljanskemu prevzvišenemu gospodu škofu pa za vso očetovsko naklonjenost, ki mi jo je vsa ta leta izkazoval tudi s tem, da mi je dajal dragocene nasvete.

Kot novi administrator duhovnike in vernike obeh apostolskih administratur očetovsko in iskreno pozdravljam. Po tržaško-kopskem ozemlju me vsi osebno poznate, saj sem kot delegat presvetlega dr. Mihaela Toroša ob vizitacijah in birmovanjih že vsega prepotoval. Tudi v reški administraturi nisem tujec, vsaj duhovniki me osebno že poznajo.

Ko sem pretekli terek v kanonu svete maše molil prvič: Et pro antistite nostro me indigno famulo tuo Albino, sem začutil vso težo odgovornosti, ki je z imenovanjem padla name. Popolnoma se je zavedam, zaupam pa v božjo pomoč in v Vašo vdanost in pokorščino ter bratsko sodelovanje.

Velikega dela v obeh administraturah, poleg dušnega pastirstva v svoji župniji, in še marsičesa drugega, ki mi je bilo zadnja leta izročeno, sam ne bom zmozel. Zato v kratkem pokličem gospode sobrate za razne naloge na pomoč. Ker vsi želimo, da naši apostolski administra-

turi lepo uspevata, pričakujem na svoje pozive pri duhovnikih veliko dobre volje.

Tomaj, dne 28. julija 1961.

Albin Kjuder,
apostolski administrator

Novi apostol, administrator msgr. Albin Kjuder se je rodil v Dutovljah 25. februarja 1893. Posvečen je bil 24. junija 1916. Od leta 1924 je župnik v Tomaju.

Posvetitev nove cerkve na Rojcah

Pred dvema letoma je bila odprta cerkev Milostne Matere božje v istrskem naselju na Rojcah. V soboto 5. avgusta je goriški nadškof msgr. Ambrosi cerkev posvetil. Navzoči so bili msgr. Carlet in Ristits, ločniški župnik Piani in župnik Manzin, ki oskrbuje novoposvečeno cerkev. Naslednji dan, v nedeljo 6. avgusta, je imel nadškof slovesno sv. mašo, priložnostjo nedeljo pa bo cerkev slovesno izročil župniku don Manziniju.

K razgovoru o novem Rimskem misalu

V Katoliškem glasu sem bral razgovor z dr. Turnškom o novi izdaji slovenskega prevoda Rimskega misala. Marsikaj zanimivega smo zvedeli o tej knjigi, ki je bila res potrebna.

Bojim se pa, da bi tiste skope besede o »normativnosti« škodovala ugledu te pomembne izdaje. Rimski misal je v izvorniku res normativen za vso Cerkev rimskega obreda. Prevodi v žive jezike so zelo pomembna reč, ker to »največjo knjigo pobožnosti sv. Cerkve«, kot je dejal Pij XII., približajo širokim množicam ljudstva, da morejo iz nje zajemati pristnega krščanskega duha in s pridom sodelovati pri bogoslužju. Vendar pri njih ne moremo govoriti o kakšni normativnosti. Tak prevod bi postal normativen le, če bi ga cerkvena oblast — seveda le za svoje področje — za določeno uporabo kdaj predpisala. To je njena zadeva, ne pa zadeva kakšnih izdajateljev ali prevajateljev.

Dr. Turnšek je, kot je razvidno iz nadaljnjega njegovega izvajanja, hotel poudariti potrebo enotnega besedila pri tistih molitvah, ki se javno molijo. Saj je to pri vseh narodih problem, ki je danes ob vedno večjih prometnih sredstvih in preseljavanju ljudi pomemben v dušnopastirskem oziru. V tem pogledu bi res potrebovali knjigo, po kateri bi se vsi ravnali. Ko se je pripravljala ta druga izdaja Rimskega misala, je bilo tudi to pred očmi prirediteljev. Zato bo pozoren bralec pri tej izdaji lahko zasledil, kako se je ponekod vrnila z ozirom na prvo izdajo k tradicionalnemu prevodu, drugod pa prevzela izraze, ki jih inajo drugi molitveniki. Seveda je to poglavje precej težka zadeva. Družba sv. Mohorja v Celovcu vabi vse, ki so na to pozorni, da ji sporoče svoje opombe in nasvete, da bi morebitna poznejša, tretja izdaja Rimskega misala bila res še bližja taki normativni knjigi, ki nam je Slovincem potrebna. Priprava take knjige je dolgoročna zadeva in bi v normalnih razmerah morala zajeti še večji krog sodelavcev kot sedanjih dve izdaji. Prepričan sem, da bo ta knjiga, ki obsega vsa mašna besedila in ji v tem pogledu noben molitvenik nima para, kar primeren in vreden vzorec take knjige za sodelovanje ljudstva pri sveti daritvi. Z veseljem jo bodo naši ljudje vzeli v roke in z veseljem bodo z njo dokazali drugoročnem, da imamo tudi mi Rimski misal v svojem jeziku.

Misal bo na razpolago vezan v umetno usnje in v pravo usnje v rdeči in kasneje tudi v zlati obrezi. — Najnižja cena je 105 šil. (2.600 lir in 60 lir poština).

Zdravko Reven

R A Z N O

Strašna nesreča v Švici

V četrtek 2. avgusta popoldne se je pri Lucernskem jezeru v Švici zgodila strašna nesreča, ki je zahtevala 16 smrtnih žrtev. V avtobus, v katerem se je peljalo na ogled jezera 35 ameriških turistov, se je zaletel neki tovornik in šofer Bruno Giacomelli ni mogel več obdržati kontrole nad težkim avtobusom, ki se je nagnil in zletel v jezero. Vendar se je avtobus obdržal še nekaj minut na površini, tako da se je skozi okna lahko rešilo 22 oseb. Potem se je avtobus pogreznil v globino 40 metrov in postal skupen grob 16 turistov. Mogočni žerjavi so takoj začeli z delom, da rešijo avtobus z jezerskega dna, kar se jim je v soboto tudi

Dve srebrni maši v Slovenski Benečiji

Zadnje nedeljo v juliju sta dva naših uglednih duhovnikov obhajala 25-letnico svoje prve sv. maše. C. g. Evgen Ošnjak, bivši župnik na Livku in v Borjani, je slovesno pel sv. mašo v rojstni vasi St. Lenartu. Slavnostni govor je imel njegov bratranec pater Lovrenc Ošnjak, iz misijske družbe kombonijancev ter rektor semenišča v Visu na Portugalskem.

Drugi srebrnomašnik pa je č. g. Artur Blazuto, ki se je zaradi šibkega zdravja pred kakim letom dni moral odpovedati svoji ljubljeni fari Na Lijesah pri Klođu. Svoje srebrno slavlje je imel pri domačinih v Viskorši, v Zahodni Benečiji.

Slavljenca je videmski nadškof msgr. Zaffonato poslal svoj pastirski blagoslov in čestitke. Čestitkam in voščilom g. nadškofa in vernega ljudstva iz Benečije naj se pridružijo tudi čestitke našega lista in vseh njegovih bralcev.

posrečilo. Italijanski šofer, ki je tudi med rešenimi, je bil oproščen vsake krivde, ker so na avtobusu vidni znaki trčenja tovornika ob njega.

Bogata žetev kolere v Indiji

Epidemija kolere, ki je v zadnjem času prizadela 14 pokrajin zapadne Indije, je zahtevala že nad 5.000 žrtev, nad 18.000 pa je obolelih. Pregled bolnikov in razkuževanje stanovanj in vodnjakov je zelo oteženo zaradi praznovanja tamkajšnjih prebivalcev in njihovih poglavarjev. Poleg epidemije grozi deželi še lakota, ker je še zdravo prebivalstvo opustilo delo in se predalo dolгим obrednim poganskim molitvam za svoje mrtve. Oblasti upajo, da bo z deževno dobo prenehala epidemija, vendar se sedaj vedno bolj širi in tem uradnim številkam je treba pripisati še druge nenaznane žrtve po zakotnih naseljih.

Molk v Hirošimi ob 16. obletnici

V nedeljo 6. avgusta ob 8.15 minut je v Hirošimi zavladal popoln molk. Veš promet se je ustavil in prebivalstvo se je zbralo v pobožni molitvi ob misli na strašno jutro pred 16. leti, ko je atomska smrt uničila vse mesto in njegove prebivalce. Pretresljiv molk je zmotilo samo plahutanje tisoč belih golobov, ki so jih kot znailce miru spustili v zrak. Hiro-

Molimo za naš rod

šimski župan Sinzo Hamai je nato ob spomeniku miru prečital spomenico in opomin vsemu svetu, ki se glasi: »Vse človeštvo gre naproti popolnemu uničenju, če ne bo izginilo z obličja zemlje nuklearno orožje.« Ob vznožje spomenika so nato položili vence in dolgi koloni 200.000 mrtvih dodali še 139 imen tistih, ki so umrli od lanskega do letošnjega 6. avgusta kot žrtve atomske zastrupitve.

Nato so se prebivalci Hirošime spomnili še na vse tiste žrtve, ki počasi, a neizogibno umirajo po bolnišnicah, ter na sirote, ki so izgubili vse svoje ob strašni nesreči. Proti večeru so se podali na obrežja sedmih rek, ki prepregajo mesto, in spustili v vodo prižgane svetilke, da bi mrtvim, ki so se ta dan vrnili na zemljo, pokazale pot nazaj v deželo miru.

Na tisoče in tisoče ljudi se je nato zbralo v povorki po mestnih ulicah in s prapori in napisi manifestiralo za mir in prenehanjem atomskega oboroževanja.

Ali misli kaj na to Hruščev, ki najbolj glasno grozi z novo atomsko vojno?

Nov pravilnik kaznilnic

V Jugoslaviji je pred kratkim stopil v veljavo nov pravilnik za kaznilniške in poboljševalne domove. Pravilnik predvideva otvoritev bibliotek po vseh kaznilnicah. Sedaj bodo kaznjenci imeli vedno na razpolago knjige in časopise. Omogočeno bo tudi kaznjencem, zlasti mladoletnim, da dokončajo osnovno šolo, v kolikor je niso še dovršili. Kot nagrada za dobro vedenje bo kaznjencem dovoljen dopust ali pa zaposlitev izven kaznilnice v drugih podjetjih, seveda pod pogojem, da se v določenem času spet vrnejo v kaznilnico.

Ali bo to veljal tudi za politične priporočnike, ne vemo. V preteklosti je bilo za politične priporočnike precej drugačno ravnanje kot za kriminalce.

Diplomati na delu

SKPD J. Abram - Pevma

POJASNILO

(Nadaljevanje s 1. strani)

vergence ter z atlantskimi zaveznički vabilo sprejel in se podal v Moskvo. Spremljal ga je zunanji minister Segni in drugi visoki funkcionarji. Sovjetske oblasti so italijanskima državnikom pravih zelo vljuden in prisrčen sprejem. Tudi razgovori so potekali povsem normalno; Hruščev se ni usajal kot med znanim obiskom predsednika Gronchija, ampak je dostojno poslušal stališča, ki sta jih iznesla italijanska državnik. Razgovori so se sukali okrog naslednjih mednarodnih vprašanj: konec kolonializma, razorožitev, prenehanje jedrskih poizkusov ter Berlin. Slednje je brez dvoma prevladovalo in je bilo sploh glavni razlog za vabilo.

Obe strani sta med razgovori ponovili vsaka svoje stališče. Hruščev je ponovil svoj namen, da še v tem letu podpiše ločeno mirovno pogodbo z Vzhodno Nemčijo in je v ta namen prav ob zaključku razgovorov s Fanfanijem razposlal zahodnim državam note, v katerih predlaga sklicanje konference za sklenitev mirovne pogodbe z obema Nemčijama. Italijanski ministrski predsednik pa je od svoje strani opozoril Hruščeva, naj se ne spušča v enostranske akcije ter naj ne opusti nobene prilike za mirno ureditev s pogajanjem. Koliko bodo ti nasveti zalegli, bomo videli v bližnji bodočnosti. Hruščev je tudi vztrajal na stališču, da po podpisu ločene mirovne pogodbe ugasnejo vse pravice zahodnjakov v Berlinu.

Italijansko odposlanstvo je predočilo sovjetski vladi tudi problem italijanskih ujetnikov. Hruščev je odgovoril, da ni v Rusiji več nobenih italijanskih ujetnikov, ker so vsi na en ali drugi način pomrli; vendar je obljubil, da se bo njegova vlada zanimala za morebitne posamezne primerje. Obisk italijanskih gostov se je zaključil v Leningradu z ogledom umetniškega muzeja »L'eglémitage« in drugih znamenitosti mesta.

ZAHODNI VRHUNEC V PARIZU

Tudi ostali zahodni državniki niso mirovali. Kljub vročim pasjim dnevom so se v Parizu 5. avgusta sestali zunanji ministri ZDA, Velike Britanije, Francije ter Zahodne Nemčije, da vskladijo in poenotijo svoja stališča do berlinske krize. Istočasni obisk Fanfanija v Moskvi jim je ravno prav prišel, ker so tako lahko dobili zadnje novice o razpoloženju Hruščeva v tem oziru. V sredo 9. t. m. pa sta se v Rimu sestala ameriški zunanji minister Dean Rusk ter italijanski zunanji minister Segni, ki se je mudil s Fanfanijem v Moskvi. Segni je seznanil ameriškega državnik z novicami prve roke iz Kremlja.

PROBLEM RAZOROŽITVE

Vzporedno z berlinsko krizo se razvija tudi razorožitveno vprašanje. Sovjetska zveza in Amerika sta že obe naznanili povečanje vojaških izdatkov, kar je še bolj zataknilo že itak delikatno in težavno vprašanje razorožitve. Hruščev je v ponedeljek odgovoril na zadnji Kennedyjev govor in naznanil nove vojaške ukrepe zaradi grožnje v Berlinu in vojaških priprav na Zapadu.

Pogajanja o razorožitvi so se zataknila že proti koncu lanskega leta, ko je sovjetsko odposlanstvo izjavilo, da se ne misli več udeleževati pogajanj v okviru desetčlanskega odbora, ki so ga ustanovili nalašč na željo Sovjetske zveze. V njem je pet predstavnikov Vzhoda in pet Zahoda, tako da se, kar se številčnega razmerja tiče, nima Hruščev kaj pritoževati. Kar čez noč je prišel na dan s svojo utopijo po spolni in popolni razorožitvi v okviru Združenih narodov. Ker pa je v ZN zelo težavno in sporazum o tako važni zadevi kot je razorožitev praktično nemogoče, (če se v desetih niso mogli sporazumeti, kako naj se v sto? Toliko članov imajo namreč sedaj Združeni na-

rodi), je predsednik Kennedy po diplomatskih poteh začel pripravljati Hruščeva, naj bo razsoden ter zopet privoli v dvostranska pogajanja med Sovjetsko zvezo in Ameriko. V ta namen je pred dvema tednoma poslal k Hruščevu svojega posebnega odposlanca za razorožitev Johna McCloya, ki se je z njim razgovarjal v Sočiju ob Črnem morju. Nato so razgovore sporazumno prekinili in McCloy se je vrnil v ZDA, da poroča o svojem poslanstvu. Vse je še zavito v največjo tajnost, kako je Hruščev reagiral na ameriško pobudo.

Za zaključek naj omenimo še nekatere podrobnosti o razgovoru med Hruščevom in britanskim veleposlanikom v Moskvi Robertsom ob priliki gostovanja angleškega baleta v Moskvi prve dni julija. — Ob tej priliki je Hruščev dejal, da je dovolj dvajset atomskih bomb, da se Anglija in Francija zbršeta z zemljevida. O Nemčiji in Berlinu pa je dejal, da druge svetovne vojne niso vodili zato, da bi Nemčijo združili, in dal je razumeti, da ne bo nikdar privolil v njeno združitve.

Iz vsega lahko potegnemo naslednji zaključek: Hruščev je odločen podpisati ločeno mirovno pogodbo z Vzhodno Nemčijo morda še v tem letu. Ker ve, da zahodnjakov kljub temu ne bo mogel izrinuti iz Berlina, išče vsaj formalno neka pogajanja z zahodnjaki. S tem hoče doseči, da bi zahodnjaki prvi odkrili svoje karte. Zahodne sile zopet delajo na to, da bi Sovjeti prvi pokazali svoje resnične namene. Oboji se bodo v tem še kaj časa lovili. Če bo samo pri tem ostalo, je pa drugo vprašanje, ki je zaenkrat še zakrito našim očem.

A. T.

Da ali ne za narodnostno štetje

(Nadaljevanje s 1. strani)

borci zoper fašizem. Ali se bo bal povedati, da je Slovenec komunist iz Trsta ali iz Podgore samo zato, ker je nekoč živel Mussolini? Nam se zdi, da ima ta strah drugačno ime: Levičarji se bojijo, da bi se ob narodnostnem štetju pokazalo, kako malo zavedni Slovenci so ravno slovenski komunisti, ki so se svojemu narodu že davno izneverili. Pokazalo bi se, da so ravno v njihovih vrstah najštevilnejši narodni odpadniki. S tem bi tudi enkrat za vedno zaigrali karto, da so »braničji slov. narodne manjšine in njenih pravic«. Tega se bojijo in zato govorijo o fašistih.

Drugi razlog, ki ga navajajo, je strah pred diskriminacijo do slovenske manjšine. Tudi glede tega je prav, da smo si na jasnem. Vsakdanja izkušnja nas uči, da vedo državne oblasti in ital. nacionalistične organizacije za vsakega Slovenca, da jim nihče ne uide, ki se kje pokaže za Slovenca, čeprav le doma za ognjiščem. Zato bi jim narodnostno štetje prav nikakega novega Slovenca ne odkrilo.

Zato je naše mnenje tako: Ne bi bilo napak, ko bi se na primeren način in pod določenimi pogoji ugotovilo številčno stanje slovenske narodne manjšine bivačev v Italiji. Toda to bi se moralo izvršiti povsod, ne samo na Gorškem in Tržaškem, tudi v videmski pokrajini in v vsej državi. Saj živi nekaj tisoč naših ljudi tudi po starih provincah Italije.

Drugič: Vprašanje bi ne smelo biti, ali si Slovenec ali ne, temveč le katere jezike poznaš. Saj je izven dvoma, da 99% tistih, ki znajo slovenski, so tudi po rodu Slovenci.

Tretjič: Pri popisovanju bi morali biti navzoči tudi slovenski uradniki za kontrolo, da bi se ne vršile potvorbe in bi se ne delalo nasilje.

Cetrtič: Slovenci bi morali imeti vpogled tudi v končne rezultate, da bi jih centralne oblasti ne prikrojile po svoje.

Tako polzvedovanje bi imelo še to dobro posledico, da bi dobili vpogled v kulturno raven prebivalstva, ker bi tako ugotovili tudi jezikovno znanje prebivalstva na prizadetem področju, saj kolikor jezikov znaš, toliko mož veljaš.

Mislilmo, da bi popis prebivalstva pod takimi pogoji lahko vsi sprejeli in bi od njega imeli korist z izjemo morda komunistov.

Naše društvo se že dolgo ni nič oglašilo. S tem pa ni rečeno, da ne živi več ali da ne deluje. Društvo je še vedno živo in se še vedno trudi, da bi čim bolj in čim lepše delovalo za cilj, ki si ga je postavilo še ob svoji ustanovitvi: s primernim prosvetnim delom in z zdravim vzgajati in pridobivati naše ljudi. Nikakor torej ne drži, kar nekateri naši »prijateljski« časopisi trdijo, da namreč nič ne delamo. Seveda bi naše društvo lahko mnogo več naredilo, če bi imelo za to primerne prostore. Tako pa je delo zelo oteženo. Vendar pa dobre volje ne manjka in zato se delovanje društva tudi nikoli ne ustavi. Odbor ima redne seje in skrbi, da društvo tudi na zunaj pokaže, da še živi. Tako je na primer naše društvo sodelovalo pri raznih skupnih nastopih slov. prosvetne zveze. Pripredilo je tudi razna predavanja ter nekaj prav dobro uspešnih izletov. Seveda bi lahko priredili še mnogo več, a kot že rečeno, ni primernih prostorov, brez teh pa se ne da napraviti, kar bi človek želel. Upamo zato, da bo v tem pogledu boljše, ko bo dozidan Katoliški dom in da bomo takrat bolje napredovali z našim prosvetnim delom.

Zdaj pa bi radi kaj povedali o našem zadnjem izletu, ki je bil junija letos, ko smo šli na Bled. Pot nas je takrat popeljala po naslednjih krajih naše domovine, saj smo obiskali tudi Postojno in Ljubljano in šli potem čez Brezje na Bled. Najprej smo se na tej naši poti ustavili v Postojni, kjer smo imeli skupno sv. mašo, nato pa smo šli gledat glavno zanimivost Postojne, postojnsko jamo. Jama nas je v resnici očarala, da smo se potem še dolgo pogovarjali o njej. No, potem smo šli v Ljubljano; tukaj smo se povzpeli najprej na ljubljanski grad, odkoder je krasen razgled po mestu in okolici. Šli smo nato še po ljubljanskih ulicah, (časa smo imeli zelo malo), in se potem takoj po kosilu odpravili na Zale. Tukaj smo najprej poiskali grob, kjer počiva nekdanji pevmski župnik Jože Abram, ali kot so ga tudi imenovali, Trentar. Bil je namreč, kot nam je ob tej

priliki v lepi besedi razložil naš g. župnik Anton Rutar, velik ljubitelj gor. Večkrat je tudi splezal na Triglav. Obogatil je nadalje tudi planinsko slovstvo, saj je stalno pisal v »Planinski vestnik«; nadalje je sodeloval pri sestavi knjige »Tisočletje Triglava«. Bil je sploh velik prijatelj planin, zlasti pa Trente in Triglava in tudi njegov grob gleda proti Triglavu. Ko smo poslušali te besede, smo bili kar ponosni, da samo naše društvo nosi njegovo ime.

Ogledali smo si še grobove naših pomembnejših mož, ki leže na ljubljanskem pokopališču, in nato odšli proti biseru Gorenjske: proti Bledu. Med potjo smo se ustavili tudi na Brezjah, kjer smo imeli kratek blagoslov.

Bled: Nekateri so ga prvič videli, a tudi tiste, ki smo že bili tod, je njegova lepota prevzela. Tukaj smo preživeli res nekaj prav lepih ur. Zadonela je kmalu naša slovenska pesem in zdelo se je, da se modro nebo nad še bolj modrim jezerom veseli z nami. Tukaj smo bili na cilju naše poti. Čakala nas je še pot nazaj domov.

Od izleta smo vsi odnesli lepe vtise in lepe spomine. Z veseljem smo tudi opazili, da so nad izletom vsi bili zelo navdušeni in da jim ni bilo žal, da so prišli z nami.

Zato je prav, da društvo skrbi, tudi za izlete. S tem namreč začne posebno mladina, in te danes potrebujemo, o družtvu drugače misliti in si ga predstavljati, ne več kot samo suhoparno delovanje določenih članov, ampak tudi kot nekaj bolj živiga in skupnega, kjer se resno delo družu z zdravjo zabavo. In to je za uspešno prosvetno delo silne važnosti.

Prav zato smo tudi z veseljem sprejeli vest, da hoče pevmsko društvo J. Abram prvo nedeljo v septembru, takoj pred začetkom novega prosvetnega dela v jesenski sezoni, organizirati nov izlet, to pot čez slikoviti Vrščič v Kranjsko goro in nazaj. Upamo, da bo tudi ta izlet mirno potekel in si naše društvo pridobilo novih delovnih moči za nadaljnje kulturno delo.

Kolonija Slokad v Lamosano

Dne 2. avgusta se je naselilo v Lamosano 82 dečkov, ki jim dobrodelno društvo Slokad nudi 30 dni brezskrbnih in veselih počitnic. Vreme nam je bilo do sedaj naklonjeno in je ustvarilo v naši veliki družini izredno lepo razpoloženje. Otroci so vsi zdravi: grlo in trebušček ne delata otrokom nobenih težav. Kolonisti so zbrani skoro iz vseh tržaških vasic in v glavnem iz mesta. Vidiš velike 14 in 15 letne fantje, ki presegajo v velikosti celo učiteljice, in srečaš male po biče iz prvega razreda. Imamo med nami pridnega harmonikaša iz Trebč, poklicnega fotografa od Sv. Križa, da ne omenimo poklicnih razgrajčev. Na dom ne mislijo skoraj nič. Ne marajo dosti pisati pisem, ker je pisava združena z žrtvijo. Neki mali je naslov takole napisal: Draga mama, Sv. Križ in papa, Trst. Deček razgrajč je zapisal: Me vsi prepejajo. Razvajenec: Sem zelo lačen (seveda pred kosilom). Po pošti ne vprašujejo dosti, kar pomeni, da ne občutijo domotožja.

Zelo nas motijo obiski. Ti ustvarjajo slabo razpoloženje tistemu, ki ima obisk, in tistim, ki ga nimajo. Vodstvo nima časa, da bi se ukvarjalo s starši, ker ima veliko dela z otroki. Najhujše je za bolničarko drugi dan, ker mora otrokom prečistiti želodce in jih imeti zaprte v bolniški sobi. Obiski lahko prenesejo v kolonijo kako bolezen. Zato je popolnoma upravičena odredba, da ne sme Vodstvo kolonije dovoliti obiskov.

V prvi izmeni je bil skupen obisk staršev. Obisk je bil dovoljen od Higienškega urada. Vodstvo Slokoda mu je moralo javiti imena in podatke obiskovalcev. Tako bo tudi v tej izmeni skupen obisk staršev in prijateljev naših otrok in sicer 20. avgusta. Starši naj se zato čimprej prijavijo na naslov: Pelan, via del Ronco 14/III., tel. 32004, Trst. Obisk je združen z izletom po Cadore (Pieve, Lorenzago, prelaz Mauria). Kolonisti se marljivo pripravljajo na ta dan, da bodo obiskovalce počastili s prireditvijo.

KONGO: V Kongu so po dolgih naporih končno vendarle sestavili skupno vlado, v kateri so zastopane vse politične struje od lumumbovcv pa do pristašev Kasavubuja. Predsednik nove vlade je general Adula, podpredsednik pa Lumumbov pristaš Gizenga. Slednji je imenovanje sprejel

V načrtu imamo izlet s korjero v prekrasne »Tambre in planjavo Gran Cansiglio (13. avgusta). Na Veliki Smaren (15. 8.) se pa po zgodnji maši podamo na planine.

Začeli smo s tekami: včeraj smo se iz srca nasmejali našim fantom, ko so tekmovali v vrečah, z žlicami in podobno. Zaključili bomo naše letovanje 31. avgusta.

Vodstvo kolonije

Po poti križarjev v Sveto deželo

(VIII. nadaljevanje)

Naj povem nekaj o Carigradu, tem krasnem mestu na meji med Evropo in Azijo (tu smo se namreč zopet ustavili za nekaj časa). Mesto je zelo staro. Ze pred 2000 let pr. Kr. je nastala Sinistra, ki je bila pozneje prekrščena v Bizanc, Isas, Augusta in Konstantinopolis, sedanji Istanbul. Na zastavi vidimo luno, ker so l. 340 pr. Kr. ob lunini svetlobi videli sovražnika in so tako lahko pravočasno rešili mesto. Pozneje so luni pridružili še zvezdo. Istanbul ima zelo važno lego ter predstavlja stično točko med različnimi svetovi: Rusija - Kitajska - Zahod. Mesto ima polno monumentalnih zgradb in delov. Posebno je znan zaliv Zlati rog, ke je dolg 6 km. Ob tem obrežju se nahaja Plava močaja, in v bližini nekdanja krščanska Sv. Sofija. Sultan Mohamed II. je to krasno cerkev izročil islamstvu. Turki pa so bili zaradi te veličastne zgradbe zavistni, zaradi tega je sultan Suliman dal sezidati mošejo iz samega plavega kamna, s šestimi stolpi, in to je slavna Sulimanova džamija. Ko smo vstopili v stavbo v poltemi, so jo takoj razsvetlili, in priznati moram, da se nam je nudil čudovit prizor. V notranjosti je 24 stebrov, nad katerimi se dviga kupola, visoka 53 m, okrog pa je 22 oken iz alabastra. V bližini se nahaja Konstantinova palača s krasnim vrtom.

Mesto je turško od leta 1453 in ima danes dva milijona prebivalcev. Ko smo se tako sprehajali po mestu, smo lahko videli znani Ataturkov most, ki se dvigne, ko plujejo večje ladje, dalje mošejo Mohameda II. iz leta 1470, ki je tudi zelo lepa. Slikana je v temno sivi barvi; mirab (oltar) je vedno obrnjen proti Meki. Muslimani se v mošiji šestkrat poklonijo ter molijo vedno kratko molitev, ki se na-

V naši javnosti so se spet pojavile trditve, da je Katoliški glas glasilo Slovenske skupnosti. To je povsem resnično. Katoliški glas je bil ustanovljen kot katoliški informativen list. Zato ni bil in ni glasilo nobene stranke, tudi SKS ne! — Če se bodo še nadalje širile neresnične trditve na račun našega lista, bomo priložni poseči po drugačni obrambi.

UREDNIŠTVO

Radio Trst A

Teden od 13. do 19. avgusta 1961

Nedelja: 9.30 Slovenski narodni motivi. — 10.00 Prenos sv. maše iz stolnice sv. Justa. — 11.30 Oddaja za najmlajše: »Dimnikar in sreča«. — 12.15 Vera in naš čas. — 14.30 Sedem dni v svetu. 14.45 Tamburaški zbor »Plavi Jadran« in »Veseli pevci«. — 20.30 Solisti z orkestrom. — 21.00 Iz zakladnice slovenskih narodnih pesmi: (46) »Marija v nebo vzeta«. — 21.30 Koncert Zagrebskega godalnega kvarteta.

Ponedeljek: 18.30 Iz del avtorjev Julijske Benečije: Mario Bugamelli. — 19.30 Znanost in tehnika: »Vsemirsko letalo Leteči hladilnik«. — 20.30 Jacques Offenbach: »Hoffmanove pripovedke«, opera v treh dejanjih.

Torek: 10.00 Prenos sv. maše iz stolnice sv. Justa. — 11.30 Oddaja za najmlajše: »Zgodba o golobu pismošoi«. — 15.00 Skladbe bratov Benjamina, Gustava in Lojzeta Ipavica. — 17.00 »Soha svetega Boštjana«, igra v enem dejanju. — 19.00 Glasbena skrinjica, oddaja za mladino. — 19.30 Življenja in usode: »Arhitekt Le Corbusier«. — 21.00 Z akulisami druge svetovne vojne: »Tajna armada«. — 21.30 Recital pianista Emila Guillelisa. Na sporedu so Cajkovskega, Prokofieva, Šostakoviča in Debussyjeve skladbe. — 22.00 Obriši Ekspresionistične poezije v nemški književnosti: (1) »Uvod - Richard Dehmela«.

Sreda: 19.30 Zgodovinski sprehodi po tržaških ulicah in trgih: (6) »Veliki trg ali Piazza Unità«. — 21.00 »Kupil sem staro škatlo«, radijska zgodba. — 22.30 Gershwin: Koncert v F za klavir in orkester.

Četrtek: 19.10 Folklorizacija z vsega sveta. — 19.30 Na vakance! Beleške študentom na počitnicah.

Petek: 18.30 Bartok: Koncert za orkester. — 19.30 Obletnica tedna: »Grazia Deledda - Ob 25-letnici smrti«. — 21.15 Koncert operne glasbe.

Sobota: 14.45 Vokalni kvartet »Večernica«. — 15.30 Tržaški obiski: (6) »Opčine«. — 18.30 Iz del slovenskih skladateljev: »Marij Kogoj«. — 19.10 Operne uverture in medigre. — 19.30 Žena in dom. — 20.40 Celjski komorni zbor. — 21.00 »Simbolični krivci«, enodejanka.

važno začenja: »Alah je velik, Alah je močen.« V svojih molitnicah molijo pokriti in poljubljajo tla, ki so pokrita z rdečimi preprogami. Nekje v njej pa se nahaja vodnjak, kjer so okrog na verižah vrčki, iz katerih verniki pijejo v znak očiščenja.

Zanimiv je še bazilikistern, ki je sestavljen iz 336 stebrov, kjer priteka voda iz Beograda. Nekdaj je bil rimski tempelj. Veliki bazar s 26 vhodov je središče turškega vrveža. Posebnost predstavlja palača Harema ob Marmarskem morju, kjer je bilo bivališče Mohameda II. Zgrajena je bila leta 1550 in ima 360 sob in 30 kupol, vse je krasno dograjeno. Tu je seveda v onih časih potekalo življenje po prvotnih načelih Korana: sultan je zbiral same lepote, ki so mu morale delati družbo. Zakladi, ki so se danes tu shranjeni, so velikanski: umetnine, dragocena oprema, biseri in drugi bogati izdelki. Videli smo podobe turških vladarjev in druge zgodovinske zanimivosti. Koliko bogastva in potrate je tu šlo mimo v teku stoletij!

Pa še kaj iz modernega Istambula. Tisti dan je bil državni praznik, tako da smo lahko prisostvovali praznični paradi in manifestacijam. Konjeniki, vojniki in vihrajočimi zastavami, muzika, dalje razni skavti, deklace itd. Po kosilu smo si ogledali še velik stadion, škoda le, da smo zamudili krasno tekmo med Turki in Grki.

Morali smo zapustiti tudi to velemost in jo mahitati proti domu. Preko Tracije se vozimo mimo polj in puščavskih travnikov. Pred turško-bolgarsko mejo je še znano mesto Adrianopol, sedaj Edirne, kjer stoji krasna mošeja iz leta 1569, s kupolo visoko 45 m, in v kateri je krasen minbar, t. j. neke vrste prižnica, vsa iz pozlačenega marmorja.

Novi kaplan na Travniku

Z dekretom dne 7. avgusta t. l. je goriški nadškof Ambrosi imenoval č. g. Stanika Jericija za novega kaplana na Travniku. Nadomestil bo č. g. Mazoro, ki je postal župnik v Sempolaju.

G. Jericijo je bil posvečen l. 1951 in je imel novo mašo v goriški stolnici. Nato je odšel za kaplana v razne vasi v Furlaniji. Zadnji čas službuje v Ronkah.

Upamo, da bo lahko kmalu nastopil svojo službo na Travniku, saj je potreba po slovenskem kaplanu v tej mestni župniji nadvse kričeča. — Ob imenovanju novega kaplana na Travniku izražamo zahvalo g. nadškofu, da je uslišal želje in potrebe goriških slovenskih vernikov, istočasno pa že sedaj iskreno pozdravljamo g. Jericija, ki bo gotovo prinesel s sabo toplo ljubezen in neutrudno gorečnost posebno do moške mladine, ki ga je povsod, kjer je bil v službi, tako odlikovalo.

Poletne počitnice v tovarnah

Glavni industrijski obrati na Goriškem so tudi letos dali svojim nameščencem poletne počitnice. Začele so se v soboto 5. avgusta in bodo trajale do nedelje 20. avgusta. Z rednim delom bodo spet začeli v ponedeljek 21. avgusta.

Med temi obrati so: tekstilna tovarna v Podgorci, goriška livarna SAFOG, ladjedelnice v Trziču in še drugi manjši obrati.

Nova žrtev poliomielitisa

Otroška paraliza je zahtevala pretekli teden v Gorici novo nedolžno žrtev. Nenadoma je obolela 11-letna Ana Marija Breščak in njeno stanje se je takoj poslabšalo, da so jo prepeljali v bolnico nalezljivih bolezni v Gervasutto pri Vidmu.

Števerjan in resnicoljubnost

Plesna tridnevica, ki jo je v preteklih dneh priredilo prosvetno društvo »Briški grič«, ki ga vodijo vidnejši člani fronte v Steverjanu, je dala povod piscu Primorskega dnevnika, da je napisal v sobotni številki 5. t. m. daljši članek, kjer razmišlja »o vzrokih zastoja prosvetnega dela v Brdih«. Po daljšem uvodu, kjer obuja spomine na delovanje omenjenega društva v prvih povojnih letih, preide članek na sedanjost. Kje so »vzroki«? Dovolite, da navedemo dobesedno prozo Primorskega dnevnika. Sami presodite »resnico« njegovih izjavanj!

Primorski dnevnik takole piše: »Mladina, ki je ostala doma, je marsikdaj izrazila željo, da bi prosvetno delovanje oživel, toda največje oviro je našla prav pri ljudeh, ki bi jim moral biti prosvetni in kulturni razvoj naše mladine pri srcu, pri duhovščini in pri nekaterih domačinih, ki se štejejo med izobražene, toda s svojim razbijaškim delom niso doslej ustvarili drugega kot kulturno mrtvilo v vasi...« Pisec omenjenega dnevnika ugotavlja nadalje, da je njihovo prosvetno društvo zašlo v zagato, odkar je števerjanski farar uspešno odkupiti »Borovce«. Ljudje pa, »ki so tako strašno naperjeni proti vsemu, kar nima njihovega blagoslova«, niso kar najbolj koristno uporabili prelepega prostora. Premalo je bilo prireditelj na prostem in v večini primerov niso nastopali domači mladinci in mladinke. Kar se pa članarku zdi najhujše je, da župnišče ni ugodilo prošnji »Briškega griča«, da bi dalo na razpolago »Borovce« za plesno prireditev. Zato piše: »Mislimo, da na tak način ne more rasti in se dvigati naša manjšina, če jo iz ozkih, osebnih in predvsem strankarskih vzrokov zavirajo prav na tako občutnem področju, kakor je prosvetno!«.

DELO SKPD STEVERJAN

Na vsa natančevanja Primorskega dnevnika lahko odgovorimo sledeče:

1. Ako bi članar Primorskega dnevnika in njegovi somišljeniki iz Steverjana ne bili »tako strašno naperjeni proti vsemu, kar nima njihovega blagoslova«, bi vedeli, da obstaja, živi in deluje v Steverjanu še drugo prosvetno društvo, ki mu je ime Slovensko katoliško prosvetno društvo. Koliko prireditev in kulturnih večerov je to društvo priredilo v zadnjih časih v skromnem prosvetnem prostoru na Križišču, ve marsikdo. Pevski mešani zbor tega društva je dobro znan po Goriškem in Tržaškem: nastopil je nešteto krat v Gorici in tudi v Trstu in odnesel pri tekmovanju dvakrat prvo nagrado. Preteklo pomlad so člani tega zbora sodelo-

A vsa zdravniška pomoč je bila brezuspešna. Deklica je že drugi dan, v soboto 5. avgusta, umrla. Prepeljali so jo v Gorico, kjer so jo v ponedeljek zjutraj pokopali ob splošnem žalovanju nesrečnih staršev, katerih edina hčerka je bila. Njeni starši, Pavlina Križman in Maksimilijan Breščak, so begunci iz Jugoslavije. Pokojna je bila učenka 5. razreda osnovne šole v ulici Roma. Deklica ni bila cepljena proti poliomielitisu.

Moderna kontrola nad kamioni

Goriška policija si je te dni nabavila neke vrste tehniko za kontroliranje kamionskih tovorov. S to tehniko kroži sedaj cestna policija po goriških in furlanskih cestah in povzroča strah marsikateremu kamionistu, ki ni v redu s predpisi kamionskega tovora. Tehnika je zelo enostavna. Sestoji iz dveh podstavkov, katera položijo pod prva in zadnja kolesa, v sredi je pa priprava za tehtanje. Tako je sedaj mogoča kontrola kjerkoli, na vsaki cesti in ob vsakem času. Cestni pravilnik je v tem oziru zelo strog in predvideva globe od 33 do 66 tisoč lir. Zato opozarjamo kamioniste, naj bodo pazljivi pri nalaganju tovora.

Davčne olajšave za nove gradnje

Pokrajnjska zveza industrijcev v Gorici obvešča stavbena podjetja na zakon št. 659, ki je bil objavljen v Uradnem listu dne 19. julija in ki govori o davčnih olajšavah v stavbeništvu.

Davčne olajšave veljajo ne samo za stanovanjske hiše, kakor je bilo prvotno mišljeno, temveč tudi za druga poslopja, kakor šole, vojašnice, bolnišnice, zdravilišča, zavetišča, počitniške kolonije in podobno. Prav tako veljajo davčne olajšave za razširitev in dograditev že obstoječih stavb in za tiste, ki so v gradnji.

vali v zveznem zboru Kat. prosvete iz Gorice pri kulturni prireditvi primorskih zamejskih Slovencev v Celovcu na Korškem. Za prihodnjo nedeljo pripravljiva Slov. katoliško društvo iz Steverjana dvo-dnevni izlet na Korško, da si naša mladina ogleda in spozna od blizu prvo domovino Slovencev.

Toda prosvetno delo se ne izčrpa vse v krogu prosvetnega društva. V Steverjanu delujejo tudi dekliski in fantovski krožki, katerih namen je predvsem vzgoja v verskem, moralnem in narodnem duhu v skladu s potrebami in problemi moderne časa. Zal smo ugotovili, da se izvaja marsikje pritisk na starše nekaterih mladink, naj jih ne pustijo h Krožku. Kdo je torej v resnici »naperjen proti vsemu, kar nima njegovega blagoslova«? Kje dobi pogum pisec Primorskega dnevnika, da lahko napiše, da ni pri srcu števerjanski duhovščini prosvetni in kulturni razvoj naše mladine?

ZADEVA Z BOROVCI

2. Znano je, da je števerjanska cerkvena uprava v veliko žrtvijo kupila Borovce. Vsako leto se vršita na odprtem v poletnem času ena ali dve prireditvi. Pripraviti kulturno prireditev, ki bi pritegnila širši krog ljudi razen plesa, ni lahko. Nič čudnega torej, ako se je angažiral tudi kak izvenšteverjanski »oder«, predvsem Slovenski oder iz Trsta. Pri vsaki prireditvi pa so števerjanski fantje in dekleta aktivno sodelovali ali pri petju ali rajanju, vsekakor pri vsem tehničnem delu, ki ga prireditev na prostem zahteva. Sicer so števerjanci nastopili na odru tudi v zadnjih časih, bodisi v Borovcih bodisi pozimi v prosvetnem prostoru za miklavževanje in pustovanje. Preteklo zimo so nekateri mladinci iz Steverjana nosili zahtevne vloge v ljudski igri »Domens«, ki jo je priredila Zveza slovenske katoliške prosvete v Gorici.

Prostor med Borovci ne pride v poštev le enkrat ali dvakrat na leto, kajti dan je na razpolago števerjanski šoli za telovadne vaje na prostem. Letos se je v Borovcih uspešno vršila zaključna šolska prireditev.

V poletnih mesecih se predvaja v Borovcih na dan nedelje tudi kino. Veseli bi bili, ako bi bilo mogoče predvajati kak film v domačem jeziku. Povsem tem lahko rečemo, da so »Borovci« kar dobro izkoriščani v kulturne in rekreativne namene.

3. Pred mesecem dni sta se dva člana odbora »Briškega griča« zglasila v župnišču in prosila, naj bi župnijska uprava

Skupina izletnikov iz Pevme na Bledu

dala v najem »Borovce« za plesno prireditev, ki jo misli prirediti prosvetno društvo »Briški grič«. Župnik jima je na lep in prijazen način odgovoril, da se mu zdi to neprimerno za tako prireditev na cerkveni lastnini in v sami neposredni bližini cerkve ter za negativen odmev, ki bi ta korak vtegnil imeti predvsem pri

pristojskih oblasteh. To je vse. Mislimo, da ni župnik zato zagrešil nobenega zločina nad našo manjšino, še manj so ga vodili »osebni, ozki in strankarski vzroki«, kajti čeprav v mnenja, da je tudi pametno razvedrilo potrebno današnjemu človeku, meni tudi, da se prosvetno delo vrši bolj z glavami kot z nogami.

16 let po končani vojni

Zadnja vojna steguje še sedaj svoje krvave roke po nedolžnih žrtvah. Na Opčinah se je pretekli petek odigral nadvse žalosten dogodek, ki je globoko presunil vse prebivalstvo, zlasti še prebivalce istrskega naselja. Na travniku za naseljem so trije otroci, 7-letni Franko Nesich, 5-letna Marija Grazia in 3-letni Maurizio našli svetel predmet in začeli razbijati po njem s kamnom, ne sluteč, da je to bomba tipa »OTO«. Bomba se je s strašnim trusečem razletela ter razmesarila vse tri otroke. Franko je umrl med prevozom v bolnišnico, sestra Marija Grazia nekaj ur po prevozu, potem ko so ji morali zdravniki odrezati levo roko, mali bratec Maurizio pa leži težko ranjen v bolnišnici. V bolnišnico so morali tudi prepeljati mater nesrečnih otrok, ki je tik pred porodom svojega šestega otroka.

Nesichevi so istrski begunci, oče Iginio Nesich je po poklicu zidar. Vse prebivalstvo globoko sočustvuje z nesrečno družino. Pogreb nedolžnih žrtev je bil v ponedeljek popoldne. Sam tržaški škof Santin je vodil pogreb.

Sv. Ivan - Trst

Pred nekaj dnevi je svetoivansko prebivalstvo iznenadila vest, da nas namerava zapustiti naš župnik, preč. g. Salvator Degrossi. Nato je prišla uradna potrjena vest, da se je v resnici župniji odpovedal ter da je župnijska razpisana od 15. julija do 15. avgusta. G. župnik bo verjetno upravljal župnijo do prihoda novega župnika.

Med tem, ko čakamo na spremembo, smo dolžni priznati, da je dosedanji g. župnik zelo dobro obvladal slovenščino in jo tudi zelo rad uporabljal ter bil v narodnostno mešani župniji na svojem mestu. Zato upamo, da bo imel tudi naslednik podobne sposobnosti in podobno ljubezen do našega jezika. To toliko bolj, ker se v Trstu vedno bolj boljšajo odnosi med meščani obeh narodnosti, posebno zato, ker skušajo demokratični Slovenci priti do plodovitejšega sodelovanja z italijanskimi katoliško usmerjenimi krogi.

Pretekli teden so prišli v podlonjerske nove hiše novi stanovalci. Odprli bodo v nekem pritličnem prostoru tudi zasilno kapelo in v načrtu je tudi nova cerkev. Ker je ta okraj najbolj slovenski del naše župnije, trdno pričakujemo, da se bodo pri dušnem pastirstvu ozirali tudi na to okolnost.

Nabrežina

Na državni višji šoli za telesno vzgojo v Rimu je dokončal svoje študije in postal profesor telovadbe Stane Kojanec iz Nabrežine. — Iskreno čestitamo!

Razveseljivo je to dejstvo, da naša nabrežinska mladina tako italijanska kot slovenska ljubi to, kar je res lepega, in to je Bog in njegova postava. V nedeljo je namreč izpred glavnega oltarja župnik oklical kar sedem parov mladih src, ki žele prejeti sveti zakon iz rok božjih. Med temi je g. Leo Kakeš iz znane naše družine Kakeš-Kojanec, ki se poroči z gđ. Heano Ferlat, ki jo Nabrežinci že poznamo kot dobro učiteljico, sedaj profesorico, nato se poroči g. Milena Vizintin, naša

cerkvena pevka, in upamo, da bo v Samatorci pomagala širiti čast božjo s svojim lepim glasom. Poroči se tudi gđ. Favsta Radovič, učiteljica, z g. Eliotom Visintinom. — Vsem na novi življenjski poti želimo božjega blagoslova in sreče.

Trebče

Dne 22. julija smo pokopali v Trebčah Julijana Cuk. Bil je vnet čitatelj KG, zato bo prav, če se ga ravno v tem časopisu spomnimo s kratkim dopisom. Pokojni Julijan je bil rojen 28. aprila 1943 in je torej umrl v starosti osemnajstih let, ki pa niso bila srečna mladostna leta, ampak leta polna žrtev in trpljenja. Ze v detinski dobi so se začeli kazati znaki bolezni — paralize, ki pa vsaj prva leta ni tako naglo napredovala. Julijan je še mogel dovršiti osnovno šolo: do 4. razreda je prihajal sam, zadnje leto — v peti razred — pa ga je požrtvovalna mama vozila na kolesu.

Po desetem letu starosti ga je bolezen huje napadla. Hoditi ni mogel več, zato so mu domači preskrbeli voziček na treh kolesih, kateri mu je postal edino prevozno sredstvo skozi celih osem let.

Tedaj se je začela zanj doba globlje občutenega telesnega in duševnega trpljenja. Ob pogledu na svoje sošolce, ki so se razvili v krepke fante polne življenja in veselja, je bridko občutil neobjeljeno navezanost na svojo »karocelo« in potrebo pomoči drugih za vsak svoj gibljaj.

Marsikdo bi si predstavljal, da bo fant v takih razmerah obupoval. Vsi, ki smo ga poznali, pa vemo, da se pri njemu kaj takega ni dogajalo. Ohranil je veselo razpoloženje in nasmejan obraz. Zelo veliko so k temu pripomogli njegovi domači, ki so mu lajšali trpljenje z neutrudljivo požrtvovalnostjo. Predvsem pa mu je dala stanovitnost trdna in živa vera, ki mu jo je podaril pravični Bog v veliki meri. V luči te vere je pokojni gledal na življenje, spoznal vrednost trpljenja in trdno pričakoval srečnejše življenje v večnosti. Vsak prvi petek je navadno prejel sv. obhajilo in vselej — od prvega sv. obhajila pa do svete popotnice dan pred

smrtjo — živo vero in prisrčno prošnjo: »Trpljenje Kristusovo, utrdi me!«

V nemajhni meri je pok. Julijanu dvigalo duha in vlivalo vedno nove pripravljenoosti za žrtve zanimanje in veselje do skavtskega gibanja. Cele zime je prebral knjige o tej organizaciji, pripravljaval govorce, ki jih je potem pri srečanjih prečital. G. starešina je bil ganjen nad tako iskrenim navdušenjem bolnega fanta ter ga sprejel kot častnega člana v skavtsko družino. Pokojni je dobro vedel, da ne bo nikdar mogel z drugimi krepkimi in zdravimi brati skavti na njihova čudovito lepa taborenja, na izvidniške pohode, zasledovanje, da ne bo mogel sodelovati pri skavtskih igrah, vendar je kljub temu z vso vztrajnostjo skušal živeti po skavtskih zakonih. Dojel je duha skavtizma. Molitve »Gospod Jezus, daj... da bo križ ob poti kakor srečanje s prijateljem« je vsak dan ponavljal. Po skavtskem gestu je bil »VEDNO PRIPRAVLJEN« na vse: na trpljenje, na smrt; zato je skušal z vsemi močmi vedno živeti v milosti. Zvest Bogu in domovini je dokončal svoje mlado, a na trpljenju bogato zemsko življenje. Mi pa se ga bomo radi spominjali v svojih molitvah, da bi čimprej dosegel pri svojem Stvarniku pravi mir in večno srečo.

Požrtvovalnim staršem in sestri naše iskreno sožalje.

OBVESTILA

PROSTOVOLJEN LEP IZLET V DOLOMITE. Slovenska Vincencijeva konferenca v Trstu vladno vabi starše deklic v koloniji Agordu in vse ljubitelje gorskih krajev, da se udeležijo 20. t. m. prijetnega izleta v Agordo in tudi v letovišcarsko poznano kraj Alege. — Urad za vpisovanje v ulici Trento, 2-II. je odprt od 17. do 19. ure. Pohitite z vpisom, da ne ostanete brez prostora.

DEKLETA NA TRZASKEM! Duhovne vaje za Vas bodo letos bolj zgodaj kot druga leta, kar ste same predlagale in želele. Vršile se bodo pri č. sestrah pri Sv. Ivanu od 20. avg. (pričetek z nedeljo zvečer) do 24. avgusta (v četrtek zjutraj zaključek). — Priglasite se takoj, in sicer na naslov: Čč. šolske sestre, ul. Doccle, 36 - Trieste. Vzdrževalnina okrog 2.500 lir. Duhovne vaje bo vodil monsignor Ciril Demšar iz Avstrije. — Obvestite in povabite prizadete tudi po župnijah!

PRIMARIJ

dr. Josip Vrtovec

se je preselil ter ordinira
v ul. Garzaroli št. 12 - tel. 32-47

DAROVI

Za Slov. sirotišče: N. N., Gorica 1.000; gđc. F. Z. 2.000; g. D. Z. 2.000; gđc. Goričan (USA) 500 lir. — Iskren Bog povrni!

Za Alojzijevišče: Gđc. Goričan (USA) 1.000 lir.

Za Katoliški glas: Gđc. Goričan (USA) 500 lir.

Za Martjin dom v Rojanu: J. U. 1.000; H. Bizjak 2.000; L. M. 1.000; Ivana Venuti 100.000 (skupno 800.000); F. M. 3.000; družina Urbančič za obletnico maminine smrti 5.000 lir. — Bog plačaj!

Za Katoliški dom: Nabrka iz Standrež: Filej Josip 1.000; družina Mozetič 1.000; Budal Jožefa 500; Pisk Franc 500; Nanut Ladislav 1.000; Nanut Jožef 500; Brisko Ema 500; Nanut Albert 500; Zežlin Stanko 500; Marušič Alojzija 500; Nanut Valentin 500; Pauletič Marija 500; Zavadlav Rudi 500; druž. Brešan Pavletič 500; Zavadlav Viljem 1.000; Nardin Ivan 500; Baštjančič Venceslav 500; Marvin Angel 1.000; Cingerli Franc 300; Zavadlav Peter 500; Gulin Albin 200; druž. Nanut Urban 200; Lutman Leopold 500; Ožbat Klavdijo 250; Gomišček Leopold 200; Nanut Cvetko 200; Paulin Anton 300; Budal Franc 300; Nardin Anton 200; Tomasi (Tomiš) Jožef 1.000; Mučič Mirko 1.000; Mučič Anton 1.000; Mučič Jožef 500; Makuc Anton 10.000; Lutman Peter 2.000; Marinič Joško 1.000; Marvin Marija 1.000; Filej Josip 1.000; Tomsič Janko 1.000; Tomsič Janko 1.000; Nanut Lojze 500; Milan Pelicon 500; Hoban Pierina 500; Petejan Emil 500; Paulin Emil 500; Močnik Lovrenc 500; Zavadlav Andrej 500; Zavadlav Rudolf 500; Lutman Jožef 500; Zavadlav Edi 500; Doles Srečko 2.000 lir. — Iz Gorice: U. P. 5.000. Sardoč Marija 2.000, Novak Marija 2.000 lir.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 20, osmrtnice L 30, več 7%

davek na registrskem uradu.
Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici